

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Videant Consules!

Sibiu în Octomvre.

Anevoe credem că se va fi aflat vre un Român adevărat, cu simț bun și curat cătră naționalitatea sa, care să nu fie simțit un junghiu dureros în inima sa cetind compozițiunea statistică a d-lui Keleti referitoare la starea numerică a naționalităților din România. Dela 1870 până la 1876, așa dară în *cinci ani* a scădut numărul Românilor în Transilvania cu 21,475 de suflete — așa susține d. Keleti.

Oare să fi ajuns nesimțirea sau „stocismul” nostru la acel grad, încât să trecem și preste această cauză usita? „se ia spre sciință” ori „ce să i faci?” ori doară chiar „ce mi pasă?”

Dară chiar să fie așa; un mic moment din viața noastră merită națiunea să ii mai jertfim atâta timp, cât se recere pentru rezolvirea celei mai simple probleme aritmetice. Dacă în 5 ani numărul Românilor în Transilvania a scădut cu 20,000: cât va scădea în 50 de ani? Răspunsul e: după 50 de ani numai poate exista în Transilvania nice un suflet de Român.

Vor veni acum „stocii” noștri și vor dice la aceasta: cum? noi Traianidii, „fii de împărați” să fi scădut și să ne topim într-un mod așa de nedem de originea noastră? — Noi cari de 10 secolii am suportat năvălirile cele mai vehemente ale elementelor eterogene ce ne încungură, să perim astăzi când nașpirul evului alege și grupează nașpirile ca colorii cercebeului? — Nu se poate! pentru că „De n'a perit Românul când oardele barbare etc. etc. astăzi în secolul culturai și a civilizațiunei nu putem perî. Nu pot fi așadar esacte datele statistice adunate de Keleti. Asemenea devastațiune nu se mai află în istoria noastră de 1000 de ani. Anii cei mai crunștri pentru noi 1848—9, cu cei mai aușite lor vârsări de sânge nu au putut sugruma mai mult de 40,000 suflete române. Colera cea mai mare la 1873 abia a răpit din toată țeara 1873 jumătate de suflete, din care numai jumătate vor fi fost Români. Cum dară 5 ani de pace, 5 ani petrecuți în „libertate constituțională” să fi stens 20,000?

De sigur d. Keleti e în rătăcire — vor raționa „stocii” noștri mai de parte — pentru că

1. Cifrele densusului sânt adunate din date statistice oficiale-politice. La aceste însă scime, că s'a încuibat șovinismul bine binișor, încât mulți sânt, cari de ar pute, ar face și din pietri Maghiari; de unde urmează că cel puțin jumătate din România perduți de d. Keleti se află în cifra de 89,511 suflete, cu cari s'au sedit Maghiarii tot în acei 5 ani. Așa d. e. se vor fi scris de Maghiari locuitorii acelor comune, unde din negrigia și nepăsarea Românilor s'a octroat cea maghiară de limbă oficială a comunei, și altele asemenea.

2. Scim și s'a ventilat chiar și prin diare faptul că la scoalele co-

munale, mai ales cele de stat, învățaceii Români se inscriu prin direcțiunile respective de Maghiari în listele scolarilor; li se maghiarizează numele; se confundă confesiunea greco-catolică cu cea romano-catolică și altele asemenea, încât și aici e de a se rectifica un ecivalent cât de considerabil.

3. Chiar dacă vom și concede că renegații și neofitii pleno titulo, — adevă cari s'au dus cu suflet cu trup cu tot în castrele maghiare — nu mai sânt ai noștri, și se pot numera cu tot cuventul între Maghiari, totuși constatăm, că foarte mulți cari spre ași pute validita studiul de 10—15 ani astăzi se scriu: Papp și Papff în loc de Pop, Lázár în loc de Lazăr, Orosz în loc de Rusu..., nu se pot numera între Maghiari, fiindcă ei, și la mulți încă și copiii lor, mai sciu românește, și își fac cruce cu trei degete.

Cifra lui Keleti poate fi dară adevărată cam pe jumătate, vor dice „stocii” nostri, pentru că și regula dice că cel ce măresce un lucru, să'l brodească astfelu, încât să'l creadă și el însuși barēm pe jumătate.

Dar vor veni și pesimistii noștri, oameni, cari nu se îmbată de apă rece, ci urmăresc cu ochii deschiși cele ce se petrec de un deceniu și mai bine în patria noastră, și cari mai au o leacă de inimă și pentru existența corpului întreg național, și vor dice: Ei bine! să fie jumătate; să fie numai a treia, patra... a deca parte adevăr din cifrele d-lui Keleti, și totuși e un procent destul de teribil de stingere, în cinci ani la un popor de un milion și ceva! Dară și chiar când ar fi toată cifra falsă, să s'ar constă numai atâta că poporul român din Transilvania scade cu procent mai mare decât alte naționalități conlocuitoare; sau doară numai că stă locului și nu se sporesce, oare nu ar însemna aceasta: perire, de nu ași, mâne sau poi-măre? Ce mai poți dară? De unde așteptați mântuirea voastră? Ați uitat că se buciună în lume că sântem un popor laș și netrebnic, o gloată de proletari și paria, cari nu merită, decât să fie sugrumați ca nisce fiară selbatice?! Nu mai moimiți dară, nu vă mai jucați de-a naționalitatea; nu mai profanați numele cel sacratu a marelui popor roman antic; nu blamați nimbul ginteii latine! Retrageți în hulele și gaurile Carpaților, de unde v'a scos Hunfalvy, Teutsch și alții; mergeți unde vă va grigi Dumnezeu, că altul nu vă mai aude gemetul vostru de moarte!

Așa vor raționa pesimiștii.

(Va urma.)

Revista politică.

Sibiu, în 24 Octomvre

Spațiul ne este de astădată foarte țărmurit, dar și evenimentele mai remarcabile sânt puține.

În legătură cu telegrama dela Paris, publicată sub „Sciri ultime” în nrul trecut, în care era vorba de tutoratul Turciei, aducem scirea, că în comisiunea economică a Dietei Ungariei, proiectul arondării Bosniei și Er-

țogovinei în teritoriul vama austro-unguresc a dat de o opozițiune înverșunată. Motivul accentuat cu deosebire de cunoscutul Ludovic Mocsáry și bar. E. Simonyi în contra acestei arondări este, că Turcia este adevărata suverană a țerilor numite și că fără de scirea și învoirea Porței nu se poate face nimica în privința aceasta. Majoritatea comisiunei însă a primit proiectul și de bună samă proiectul va fi primit și de majoritatea casei deputaților.

Convocarea delegațiilor încă nu este hotărâtă. Ea atărnă dela lucrările parlamentare unguresci și austriace. Între problemele acestor corporațiuni din sesiunea cea mai de aproape, va veni la desbatere și încuviințarea erogatelor pentru fortificări nouă a le Tirolului de meadă și de cătră Italia.

Scirile despre o întâlnire a monarhilor Austro-Ungariei, Germaniei și Rusiei se repețesc. Înțelegerea aceasta în spe se dice că ar fi și cauza că negocierile din Viena de când cu petrecerea lui Bismarck acolo nu se vor publica. „P. Ll.” asigură că despre întâlnirea imperatului nostru cu ceilalți doi imperați în cercurile cele mai bine informate nu se scie nimica.

De mai multe zile se dice, că România, acum după ce a resoluat cestiunea Evreilor va fi recunoscută de puterea ca stat independent. O telegramă din Washington dela 1 Noemvre anunță în mod oficial, ambasadorul american din Viena, dl. Casson a primit ordinul de a merge la Bucuresci spre a recunoaște independența României și a restaura legăturile diplomatice între România și staturile unite a le Americi.

În Franția mișcările radicalilor iau dimensiuni tot mai mari pe fiecare zi. Foile radicalilor predică pe față resturnarea burgesei și a ordinii de față.

Proiect de lege

despre amortisarea obligațiilor urbariale.

§. 1. Delăturând planurile de amortisare ce au existat până acum pentru obligațiunile urbariale din Ungaria și Transilvania se stabilește planul următor de amortisare.

§. 2. Conform acestui plan de amortisare obligațiunile de desărcinare a pământului, atât cele emitate până acum, dar nesortite până la promulgarea legii de față sau nerescumpărate încă prin sortire la bursă, cât și cele ce se vor emita în viitor, într-un cât ele nu sânt provădute cu clausula, din 1867, se vor amortisa în cele 6 districte unguresci în termen de 50 ani începând cu anul 1880, ear obligațiunile transilvane toate în termen de 60 ani dela 1880 înainte așa că se vor sorti la jumătate de an și se vor cumpăra la bursă cu prețul lor nominal întreg și cu bani gata și anumit fără osebire atât obligațiunile liber girabile cât și așa numitele obligațiuni vinculate pe nume hotărâte. (Lit. A.)

§. 3. Dispozițiunile de lege în vigoare și normele aplicate în fapt până acum cu privire la plățirea rentelor anuale

statorite pentru despăgubirea decimelor celerului inferior și preste tot cu privire la desărcinarea pământului rămân, într-un cât ele nu se vor modifica prin legea presentă, și pe viitor în valoare.

§. 4. Atât pentru acoperirea intereselor după obligațiuni cât și pentru acoperirea rentelor de decimi stabilite pentru celerul inferior și pentru amortisarea ce va urma după un plan în fie-care an, va servi procentul statorit în legea bugetară anuală.

§. 5. Cu esecutarea acestei legi se însărcinează ministrul de interne și ministrul de finanțe.

Contele Iuliu Szapáry,
ministrul reg. ung. de finanțe.

Ultima circulară ministrului român de externe în cestiunea Evreilor.

Prin telegramele mele dela 6/18 și 11/23 ale curenteii am avut onoarea a vă comunica că camerele, în ședințele ținute în sus menționatele zile au primit aproape în unanimitate proiectul de guvern art. 7 din constituțiune, propus de guvern și modificat de camera deputaților.

Acest rezultat îmbucurător a liniștit earși spiritele și a fost salutat cu o mulțămire generală. Agitațiunile sânt potolite și împreună cu ele, au perit pericolele internaționale, provocate prin continuarea luptelor între guvern și opoziție. Apropierea a fost realizată pe terenul cător-vă modificațiuni făcute proiectului primitiv. S'au făcut cabinetului numeroase propuneri de compromise, dacă le-ar fi respins ar fi lipsit dela toate datoriele de circumspecțiune, și și-ar fi înstrăinat pe toți partisanii unei resolvări pozitive și actuale a cestiunei, propuse de art. 44 din tractatul dela Berlin.

Dela începutul desbaterilor v'am ținut în curentul încurcăturilor crescende, provocate de proiectul primitiv. Guvernul trebuia să dobândească convicțiunea, că acest proiect nu va obține majoritatea constituțională de două treimi, și că prin urmare are să cadă într-un mod fatal.

Furtunile ce s'au ridicat încă dela primele tratări, — angagiamentul formal depus pe biroul camerei și subsemnat de 56 deputați, cari declarară că vor vota contra proiectului guvernului: — în fine violența cu care au fost exprimate opiniunile, fie în conferențele private ale deputaților opoșanți fie în adunările publice arangiate de partisanii lor în diferite orașe, nu mai puteau și nu trebuiau să lase nici o indoială în această privință.

În fie-care zi sosiau în cameră numeroase petițiuni din toate treptele și clasele societății, menite de a manifesta și mai clar direcțiunea opiniunei publice, și de a distruge pentru totdeauna iluziunile celor mai obstinați.

Oare nu era mai bine, în loc de a lupta contra curentului, contra simțământului național, de a urma acest curent și a'l regula prin concesțiuni posibile, oportune și inspirate de o moderațiune înțeleaptă?

Dacă guvernul ar fi apucat un alt drum, ar fi fost pus în alternativa: ori de a se retrage, sau de a disolva camerele. În timpuri normale și în ori-ce altă ocazie retragerea cabinetului nu ar fi însemnat altceva decât un proces natural al mecanismului constituțional, și ar fi fost preferat

în unanimitate de către membrii ministeriului.

Dar aprinderea crescândă a spiritelor a silit pe cabinet de a renunța la această combinație. Un cabinet nou, eșit din rîndurile opoziției, care consista din elemente eterogene și adese ori ostile una alteia, n'ar fi putut renega îndatoririle sale anterioare, și ar fi fost silit de a aduce înaintea camerelor acel proiect, care a fost compus și semnat de partizanii lui, și pus în dezbaterile publice. Acest proiect, pe baza caracterului său radical și restrictiv, n'ar fi satisfăcut așteptările Europei și ar fi provocat obiecțiuni serioase.

Patriotismul și devotamentul lor pentru tron, a silit pe ministrii de a continua cu gerarea afacerilor.

În ceea ce privește cealaltă cale, adică dizolvarea camerelor — ar fi fost oare acesta un expedient mai eficace mai corespunzător cerințelor situației?

Mai înainte de toate este de observat, că un nou cabinet îndată după intrarea sa în lucrare, care este foarte simplă în camerele actuale, trebuia să pască la dizolvare, — fiind și mai puțin în poziție de a obține majoritatea constituțională de două treimi. Afară de aceasta, dizolvarea, ori din ce parte ar fi venit inițiativa ei, ar fi provocat o criză foarte acută. Simptomele generale, precum și informațiile luate, au permis, ba ne-au silit chiar, de a prevedea sdruncinările cele mai adânci, al căror semnal ar fi alegerile cele noi.

Nu este necesar a ne opri asupra consecunțelor fatale, ce rescoalele ar fi produs pentru România, a căror primă jertfă ar fi fost Israelii, și a căror întindere și efect în Orient nimeni n'ar fi fost în stare ale calcula.

Prin urmarea retragerii și dizolvarea erau nesece mijloace extreme, pe cât de infructuoase, pe atât de neliniscitoare și guvernul are datoria, atât față de țară, cât și de puterile semnate, de a le evita cu orice preț. Ce mai rămase? Înțelegerea cu opoziția. Guvernul se decisese pentru negocieri, atât prin propria sa pătrundere, cât și în interesul unei tranșacții drepte. Aceste negocieri au fost lungi și dificile.

Ar fi de prisos a arăta diferitele faze și a ne opri la greutățile ce trebuiau să fie învinse. Este destul a observa, că guvernul a isbutit de a mănține esența proiectului său primitiv, dobîndind în camera de revizuire unanimitatea.

Raportul, prin care noul proiect a fost depus pe biroul camerei, a constatat foarte just, că modificările curate de formă, pe cari le-a acceptat guvernul, n'au atins nici decum bazele adevărate ale primului proiect.

D-voastră cunoașteți bazele proiectului de revizuire, pe care am avut onoarea de a le marca cu ocazia misiunii mele pe lângă cabinetul puterilor semnate. Aceste două baze esențiale sînt:

1. Adoptarea în constituție a principiului statuat prin art. 44 al tratatului, și

2. Aplicarea imediată a acestui principiu, prin începerea realizării lui în fapt.

Aceste două principii, pentru a căror renunțare guvernul n'a admis niciodată nici măcar umbră de tranșacție, au rămas intacte în proiectul votat acum. Principiul egalității religioase, civile și politice, este cuprins în capul noului art. 7. după cum l-a formulat guvernul.

Aplicarea imediată a acestui principiu, adică începerea realizării lui, nu este mai puțin determinată într'un mod expres. Acei Israeliti cari au servit sub drapel în războiul pentru independență, vor deveni cetățeni într'un mod colectiv și îndată. Noua lege dar, conține deja în trăsăturile fundamentale ale textului ei, una din acele categorii, la a cărei admitere guvernul s'ia mărginit propunerea. Celelalte categorii, cari sînt enumerate în listele prezentate de guvern nu sînt menționate; însă compromisul a fost încheiat numai cu condiția expresă ca, Israeliti, cari fac parte din aceste categorii, să fie admiși asemenea la naturalizația individuală, adică fără stagiul și îndată după publicarea legii.

Afără de aceasta, îndată după abro-

garea vechiului articol 7, naturalizațiunile, fără excepție, vor fi votate prin simplă majoritate, și astfel necesitatea de două treimi, dela care au derivat până ați toate complicațiunile, nu va mai exista.

Opoziția a usat de toate resursele sale, de toată energia sa, pentru ca să treacă clauza, ca fie-care naturalizare să fie decretată numai cu majoritate de două treimi. Ea a depus chiar un amendament în acest sens în ședința publică, însă eforturile ei s'au sfărâmat de tăria guvernului și a majorității camerei.

În urma acestora Israeliti, cari au figurat în listele guvernului, vor avea mare înlesnire de a dobîndi calitatea de cetățeni. Sosirea zilnică și crescândă a cererilor de naturalizare dovedesc destul de clar, că Israeliti români sînt cei dintîi cari aprobă hotărîrea camerei, și acceptă în ceea ce'i privește modul de aplicare al art. 44 după cum prescrie noua lege.

Manținînd cu rigurositate amîndouă principiile cari formau sufletul proiectului guvernului, fără a mai reflecta, a putut ca concesiune a și da consimțimîntul său, la modifiacțiunile secundare, cari se rapoartă numai de deosebiri de formă și de redacțiune.

Dacă proiectul hotărăse un stagiul de două ani care a fost anunțat în nota verbală predată cabinetelor după călătoria mea și care în urmă a fost omis în proiectul primitiv, — a trebuit să se ia dispoziții pentru cașurile de dispensă de stagiul. Enumerarea cașurilor de dispensă micșorează într'un mod însemnat dezavantajele stagiului și permite, îndată după promulgarea legii, de a se pune în aplicare principiul adoptat în art. 7 din constituție.

Proiectul amendat formulează, ca și cel vechi, restricțiunea pentru străini de a dobîndi proprietăți rurale însă reservează într'un mod precis respectarea drepturilor căștigate și convențiunile internaționale încheiate de România.

Din cele ce preced aci, vați putut convinge, că proiectul adoptat, mulțumită înțelegerii între camera de revizuire și guvern, — introduce în constituția română principiul propus de art. 44 al tratatului dela Berlin, sancționînd primirea acestui principiu prin începutul unei adevărate aplicări. Prin urmare, se află în deplină armonie cu intențiunile puterilor semnate, corespunzînd cu desăvîrșire așteptărilor lor.

Binevoii domnului meu, a da guvernului pe lângă care sînteți acreditat, declarații în acest sens, și a exprima în același timp speranța ce nutrește cabinetul din București, că acel guvern va consimți la o soluțiune ce este pe deplin în acord cu tratatul dela Berlin.

Sînt convins că guvernul... va binevoi a aprecia poziția delicată a României, care corespunzînd intențiunilor diplomației europene, a trebuit totuși să și apere interesele economice și naționale cele mai scumpe, cele mai legitime.

(Semnat) Boerescu.

Discursul rostit de d. Vasile Alecsandri în ședința senatului român din 10 Octomvrie.*

D-lor senatori, voi vorbi foarte puțin, mai cu samă în urma legii votate de Camera. Sînt singur în toate secțiunile onor. Senat, care nu primesc revizuirea art. 7; pozițiunea mea prin urmare este foarte grea, însă voi avea curajul, de a o susține

* Am fost reprodus la timpul și locul său un extras al cuvîntărei, ce senatorul Vasile Alecsandri a ținut cu ocaziunea dezbaterilor din senatul României despre cestiunea israelită. Repețite cereri stăruitoare din partea mai multor abonați ai nostri, de a publica *întreaga* cuvîntare a celui mai mare poet românesc, ne-au îndemnat a aduce discursul întreg a lui Alecsandri. Credem că și acum încă cetitorii nostri se vor încălzi de elocuența eroului de la Montpellier. Red.

pentru că sînt condus de conștiința mea.

D-lor senatori, astăzi România se prezintă nouă cu istoria sa în mînă pentru ca noi să înscrim pe paginile sale sau umilirea și perderea neamului nostru sau demnitatea și salvarea lui.

Situație tragică pentru Patria Română! Situație gravă pentru senatorii români!

În prezența acestei situații, fără seamăn în analele istorice ale lumii, trebuie să scim a ne rădica cu inima și cugetul la înălțimea datoriei noastre, fără patimi, fără violență, dar cu spirit liniștit, cu patriotism luminat și cu nobilul curaj ce se cere de la oameni chemați a decide de soarta țării.

Să ne urcăm dar pe această tribună conduși numai de glasul conștiinței noastre, și ferii de ori-ce simțiment de ostilitate în contra nimeni, nici chiar în contra art. 44 din tratatul de la Berlin, nici chiar în contra alianței israelite, căroro datorește România cumpăna spăimîntătoare în care ea se găsește astăzi.

Voi dice mai mult: Departe de a fi ostili, să le fim oare-cum recunoscători, căci alianța israelită, prin dorința-i nerăbdătoare și nechibșuită de a obține grabnic drepturi civile și politice pentru coreligionarii sei, cât și art. 44 din tratatul care ne impune nouă, într'un mod draconic, realizarea acelei dorințe, fără a se preocupa de conveniențele noastre, ne-au deschis ochii asupra pericolului ce ne amenință și au destepat în noi instinctul conservării naționale.

Eram adormiți pe patul nepăsărei, pat vecin cu mormîntul! Sîntem acum treziți!... Să fim dar trezi la postul ce ne-a încredințat patria noastră, și să privim cu ochi pătrunzători situația creată României de Congresul dela Berlin, pentru ca, în cunoștință de cauză și cu mîna pe cunoștință, să luăm o hotărîre firmă, justă, leală și deamă.

Ce vedem aci pe scena acestei părți de lume, ce se numește România.

Vedem nu popor blînd, generos, ospitalier, inteligent, iubitor de progres, apt a se asimila cu națiunile cele mai civilizate, tolerant în materie de religie; un popor care în timp de mai mulți secolii de restriște, de lupte crâncene a știut, prin o politică dibace și prin vitejia lui să și păstreze naționalitatea, și să și scape moșia de poftele nesațioase ale puternicilor sei vecini; un popor care, într'un număr mic de ani a operat cu liniște în sensul țării sale reforme sociale de acele, care la alte nații au pus sutimi de ani ca să se introducă prin turete de sînge; un popor care s'a afirmat în ochii lumii și prin calitățile spiritului, și prin calitățile inimei, și prin dezvoltarea intelectuală și prin bărbăția sufletului; poporul român, stăpîn pe o țară frumoasă, mînoasă și menită prin poziția ei de a fi pridorul templului civilizației moderne la marginea Orientului încă barbar.

Acest popor a avut din vechime și până în zilele noastre soarta cea mai periculoasă pentru ecșistența sa națională, fiind o colonie latină pierdută între alte mari ginte de sînge străin. Vecinic el s'a găsit față cu un nou dușman, cu o nouă amenințare!... Când cu sêlbaticile horde de la Nord, când cu turentul Asiatic ce a inundat o parte din Europa orientală, când cu nenumăratele încercări de cotropiri ale vecinilor lui, Tătari, Unguri, Poloni, etc., când cu otrava corosivă și demoralizătoare a Fanarioților, când cu brațul apăsător al protectoratului rusesc, și câte alte calamități isvorite din întru și din afară... Și bietul vultur românesc, prins în lupte gigantice și seculare, de și a pierdut două pene scumpe din aripile lui, una peste Car-

pați și alta peste Prut, a eșit învingător a relei soarte ce la persecutat, cu inima întregă, cu capul teafăr!... În fine el a dat piept cu Turcul, care l țiinea în vasalitate de 400 de ani, și-a recăștigat independența vitejește, atrăgînduși laudele Europei, și când sormanul se credea scuturat de greutatea nenorocirilor, când se credea intrat într'o viață scutită de grigi și de lupte, eată că se găsește față cu o nouă cumpănă, față cu năvălirea Israelită!... Și ce'i mai îngrigitor pentru el, față cu un verdict european, un verdict ce pune în pericol viitorul lui, naționalitatea lui, și chiar avutul său strămoșesc, moșia lui!

Ce este această nouă cumpănă? Ce este această nouă năvălire? Cine sînt năvălitorii, de unde vin, ce vreau? Și cine este noul Moisi care îi conduce la noul pămînt al făgăduinței, aședat astă-dată pe malurile Dunărei?

Ce sînt năvălitorii? Sînt un popor activ, inteligent, neobosit întru îndeplinirea misiunii sale; sînt adepții celui mai orb fanaticism religios, cei mai exclusiviști din toți locuitorii pămîntului, cei mai neasimilabili cu cele-alte popoare ale lumii!... Credincioși până la moarte religiei lor; șefii lor sînt Rabinii cari le dictează legi speciale pentru ei; patria lor e Talmudul! Puterea lor e nemăsurată, căci se razimă și se întemeiază pe două alte puteri: francmasoneria religioasă și aurul!

De unde vin acești năvălitori? Judecând după numărul spăimîntător ce curge necontentit pe toate frontierele țerei, pe toate potecile munților, peste plaiuri și peste ape, ar crede cine va că ei fug alungați de biciul persecuțiunii, căci năvălirea lor presintă spectacolul emigrațiilor din secolii trecuți... însă nu!... Ei vin în cea mai mare parte din imperiul Austriei unde Evreei se bucură de protecția legilor, și unde a căpătat chiar drepturi civile și politice. Ei vin și din Rusia care le-a acordat dreptul de a deveni proprietari... Fug dar de bine!... Pentru ce?... Aci e misterul care trebuie să ne puie pe gânduri.

Ce vreau ei la noi?... O poziție socială sau avantajoasă?... Nu, căci după plîngerile lor, aici este țara persecuțiunii... O patrie? Nu, căci patria lor este Talmudul; în el cred, în el viețuesc, în el mor! Și acest fanaticism meritoriu face tăria lor, căci el îi oprește de a se asimila cu celelalte popoare și de a se contopi în ele: îi manține ca o nație străină între celelalte națiuni, ca un stat în stat. Ei caută dar aicea nu o poziție socială, nu o patrie, dar o simplă proprietate lesne de dobândit, eștină de cumpărat; o proprietate pe care să o poată trece cătră ori cine altul, când această tranșacție comercială ar conveni intereselor lor; o proprietate care prin poziția ei, se presente avantajul de a fi ca o tarabă deschisă pe pragul ce desparte Orientul de Occident. Găsînduse inecați între milioanele de locuitori ai marilor țeri europene, ei vreau la rîndul lor să ineepe pe un popor mic, și prin ajutorul capitalurilor ce posed, să devină proprietari ai pămîntului acelui popor, ear din vechii stăpâni ai țării să facă nește iloți precum sînt astăzi țeranii din Galizia și din o parte a Bucovinei.

Eată cum se esplică această modernă... nu dic cruciadă, terminul nefînd potrivit cu judaismul... voi dice dar: această modernă judaică, țara e frumoasă, imbelșugată, ea are orașe mari, drumuri de fer, șosele, instituții dezvoltate, și un popor cam neprevădător, ca toate popoarele de viața latină... Ce e mai ușor, decăt a se substituî locuitorilor acestei țeri și de a face din țara întregă o proprietate israelită.

Dacă este acesta planul învțător-

rilor de astăzi, precum tot ne induce a o crede, ei probează încă odată spiritul întreprinzător al neamului israelit, și departe de a-i merita un plan el e de natură a-i atrage lauda și admirarea oamenilor practici.

Blamul s'ar veni nouă, Românii, dacă prin nepăsarea noastră sau prin aplicarea unor fapte și absurde teorii umanitare am da înșine o mână de ajutor la îndeplinirea acestui plan. Blamul ar căde pe capul nostru, dacă înșelați de acele teorii înțelese pe dos sau dominați de o spaimă imaginată, sub influența unor amenințări imaginare, am uita că patria română este un deposit sacru încredințat nouă de părinții noștri pentru ca să-l transmitem întreg și nepătat la copiii noștri.

Cine este noul Moisi care conduce poporul lui Israel cătră o nouă Palestină? Cine? O adunare de oameni eminenti, iubitori de neamul lor, puternici prin legăturile lor sociale în politică, și mai puternici încă prin agentul producător de minuni, prin aurul posedat de bancherii israeliți prinși financiar, după cum îi numesc cu măgulire unele gazete franceze. Alianța israelită!

Alianța israelită! Nume misterios dar răsunător și lugrubu ca și numele de Nichilism. Toți vorbesc cu o mirare cam îngrijată de acești două firme răsarite de odată în ochii lumii dar nimic nu poate măsura întinderea aspirațiilor acelor puteri oculte.

Alianța Israelită! Admirabilă și colosală asociație! Voința ei este voința întregului neam judaic. Poruncile ei sunt legi nediscutabile! Un gest al ei, și sute de mii de oameni își părăsesc căminul strămoșesc ca să se înregimenteze în tăcere sub drapelul negru al năvălirii; sute de mii cu cea mai deplină abnegație, se îndrumază pe calea tristă a emigrației ei... Inse alianța noului Moisi, le arată viitorul aurit și ei merg înainte ca valurile inundătoare a torentelor.

(Va urma)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Dintr'o corespondență foarte cu multe și interesante detaliuri, fiindcă corespondența nea venit numai ieri, ne vedem siliți a da cetitorilor numai un estras. Corespondența descrie adunarea generală a despărțământului III (Sibian) al Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român, ținută de astădată în Gura-riului, duminică în 21 Octombrie (2 Noembrie). După ce coresp. într'un preambul arată splendida pregătire a comunei Gura-riului de a primi adunarea în serviciul său, continuă: „După afinarea în servitiul ddeineu s'adunat o mulțime de popor, din comună și giur în sala cea mare a scoalei la ședință; — din comitet a fost numai domni: dir. Dr. I. Pușcariu, controlor N. P. Petrescu și membrul comit. G. Brăteanu; eară din „domnii nostri din Sibiu” par. administratori prot. M. Toma, adv. Dr. Olariu și funcț. R. Balaș; afară de aceștia vre-o câțiva învățători și notari; apoi din giur ca oaspeți unii domni ofițieri din Orlat; mai puțin a fost reprezentată preoțimea din giur. Ședința s'a deschis la 12 oare, de dl. director al despărțământului protosincelul Dr. Il. Pușcariu cu o cuvântare remarcabilă și frumoasă, un exemplar de cuvântare pentru popor; — nu dubităm, că demnul director va publica această cuvântare foarte instructivă, căci e desbrincată de ori și ce fantasă vană, și ținută în stil popular.

„După aceasta în sensul programului statorit pentru ședință, s'a cetit raportul comitetului și al cassa-

riului, ambele de neobositul controlor N. P. Petrescu, căci și secretari și cassariu, deși numai în anul acesta alesi au absentat. Raporturile s'a luat la cunoștință — eară absentarea „cu părere de rău”; din raporturi se vede, că comitetul a ținut 4 ședințe, că a dat un premiu de 25 fl. învățătorului din Tălmăcel, că încă s'nt escrise 4 premii de câte un galbin; și că o sumă însemnată a predat-o celor 3 domni protopopi ai acestui despărțământ pentru cumpărarea de cărți la copiii cei mai săraci; mai departe a despărțământului dispune, conform statutelor, de o sumă de preste 170 fl. — și cumcă spesele pre anul trecut au fost aproape de 60 fl. v. a.; — se alege apoi imediat o comisiune de 3 membri pentru inscrierea membrilor și încasarea tacselor în persoanele parochului I. Muntean, D. Aron și primariul I. Voic. După încasare amăsorat ordinii ține dl adm. prot. M. Toma, o disertațiune „despre modul și mijloacele institutelor și caselor de economii dela țară” și în ce chip ar pute poporul nostru să și ajute și să înainteze mai bine materialiter și spiritaliter.

„Acest discurs plin de exemple de învățătură, a causat multă mângăere auditorilor, a fost o adevărată încântare pentru popor. Nu dubităm că și densusul va publica discursul seu; deedeu să aplese mulți imitatori!

„Aplause nenumerate încoronară finea interesantului discurs.

„Nu mai puțină plăcere ne causă raportul comisiunii pentru încasarea banilor din inscrierea membrilor; — aproape la 400 fl. v. a. se încasară cu această ocaziune; o sumă, care multe adunări generale ale Asociațiunii, necum ale unui despărțământ, nu au produs-o!”

Corespondența spune mai departe, că adunarea anului viitoriu se va ține în Tilișca, descrie însuflețirea poporului în urma discursurilor și rapoartelor auzite, banchetul cel splendid dat în localitățile d-lui Iacob Arseniu și după ce regretă, că din „domnii din Sibiu” au participat așa puțină incheie cu contribuiri ce s'au făcut cu ocaziunea aceasta, cari le reproducem earăși după corespondență:

„Comuna politică... 100 fl., Iacob I. Arseniu 100 fl., Ioan Rebegea 100 fl., Dionisiu Aron 5 fl., Ioachim Muntean 5 fl., Ioan Voic 5 fl., George Popa 5 fl., Moise Toma 5 fl., Iacob Bacea 5 fl., Zah. Ihora 5 fl., Veduva Ioanica 10 fl., Z. Ioanovicu 2 fl., P. Schuller 2 fl., I. Floca 1 fl., I. Răchită 1 fl., P. Catoiu 1 fl., I. Simu 1 fl., Magdalina Pius 2 fl., preoteasa M. Stoița 2 fl., preoteasa Maria I. Muntean 2 fl., preoteasa Amalia Aron 2 fl., C. Rebegea 2 fl., P. Hanzu 1 fl., I. Hanzu 1 fl., I. Manta 1 fl., S. Becker 50 cr., I. Mihauciu 20 cr., I. Manta Arghisan 50 cr., I. Ghiță 1 fl., A. I. A. 10 cr., S. Macrea 50 cr., I. Demian 50., A. Constandin 50 cr., I. Demian 20., Avr. Censtandin 1 fl., Ioan Olariu 2 fl., I. Hanzu 50 cr., I. Nemeș 20 cr., I. L. Constandin 20 cr., A. Ghiță 40 cr., A. A. Demian 30 cr., N. Voic 20 cr., I. George 50 cr., P. J. Laloiu 50 cr., N. Niamț not. 1 fl., Oprea Petra inv. 1 fl., I. Hanzu 1 fl., G. Mihanciu 20 cr. și V. Cioran 20 cr.”

Varietăți.

* (Earna) în Sibiu s'a arătat Marți dimineața, carea peste di și-a coperit înșele casei cu neaua mărișoară. Timpul e rece ca de earnă.

* (Emigrările) din Ungaria cu deosebire din comitatul Șarosului s'nt din di în di tot mai mari și dese, așa încât dacă va merge tot așa în puțin timp comitatul acesta se va golii de

tot și domnesce temerea, că populația ungurească va scăde considerabil.

* (Soartea Ciangăilor maghiari). În ziua sântului Stefan s'a sântit biserica romano-catolică din Ioseffalva în Bucovina, care s'a zidit cu contribuiri benevole în partea cea mai mare din Ungaria. „Egyetértés” se folosese de această ocaziune pentru a atrage atențiunea Maghiarilor asupra fraților Ciangăi espusi pericolului de a și perde naționalitatea.

La sântirea biserice, dice „Egyet.”, s'au ținut predici în limba ruteană, română și ungurească. Predica ungurească a ținut-o In. Petras, preot unguresc în Cles (Moldova). În fine s'a cântat un imn unguresc. Biserica e foarte frumos întogmită, numai nu are organe. Zidirea scoalei nu s'a putut termina din lipsa de mijloace. După acest raport diarul numit își reînvoiesce ieremiadele sale vechi despre decadența comunelor romano-catolice, respective Maghiarii din Bucovina și Moldova. Aceste comune nu au mijloace pentru susținerea bisericilor și scoalelor și și perd cu încetul naționalitatea și credința. „Egyetértés” provoacă pe clerul catolic să facă pentru Ciangăi cel puciu atât cât au făcut protestanții din Ungaria pentru coreligionarii lor din România. În fine cere ca guvernul să facă pașii necesari pentru a aduce comunele catolice de cari e vorba sub episcopatele unguresci.

* (Călătoria Domnitorului). Ministru-președinte român a mai primit dela ministeriul de interne, M. Cogălniceanu, următoarea telegramă asupra călătoriei Domnului României:

Chiustenge, 19/31 Octombrie 1879.

După ce Alteța Sa Regală a pus peatra fundamentală la monumentul destinat a perpetua amintirea neșărei Dobrogei cătră România, incongiurat și salutată de toată populația Tulcei, s'a imbarcat la 12 oare de dimineață pentru Cernavoda unde a sosit ieri dimineață în țori de di.

Atât la Hârșova pe lângă care am trecut la medul nopții, cât și la Cernavoda, tot orașul a fost toată noaptea iluminat și populațiunea în picioare.

La debarcader, A. S. R. Domnul a fost întâmpinat de clerul ortodox și de Hogii otomani, de autoritățile civile și militare, de agenții societății Imperiale-Regale de navigațiune și de onor. d. Harris, directorul general al călei ferate de unire a Dunării cu Marea neagră (Cernavoda-Chiustenge), care veghe cu trenul priciar, decorat sărbătorește, spre a conduce la Constanța pe noul Domn al Dobrogei. La 8 oare dimineața, Alteța Sa Regală s'a urcat în vagonul priciar care de și de ani era pregătit pentru Sultanul însă astădată, și pentru prima oară, însă Suveran.

Durata călătoriei a ținut două oare fiindcă atât la stațiunea Medjidiie, cât și la stația Murfatlar cortegiul a trebuit a se oprî spre a pute populațiunile a vedé și a saluta pe Suveranul lor.

Aceste populațiuni compuse de toate naționalitățile, de toate religiunile, Români, Greci, Bulgari, Germani Turci, Tătari, erau toate întrunite printr'un singur sentiment: dorința de a vedé, de a saluta, de a iubi pe bunul lor Domnitor, pe reprezentatul libertății, justiției, toleranței și civilizațiunii europene.

La Medjidiie întâiul hoga al celei mai mari moschee din Dobrogea a cetit Domnitorului o rugăciune înadins compusă pentru Alteța Sa Regală, și la carea toată populațiunea musulmană, după fie care verset, răspundea prin sute de amin.

Dela Cernavoda, până la Chiustenge trenul a trecut prin mai multe sate turcesci și tătărăschi, o dată împlinite, astăzi arse și sfărâmate.

Din ruinele lor însă alergau puținii locuitori ce au mai ramas spre a zări, spre a saluta măcar în fuga căi ferate, pe Suveranul român. Ear femeile și copiii, zarind trenul, în semu de respect se aruncau la pământ.

La Medjidiie Alteța Sa Regală a fost aclamată printr'un imn național în tonat de scolarii români și tătari din acest oraș.

* (Un ministru de spirit.) Diarul italian „Fanfulla” publică o scrisoare, încă netipărită, a lui Cavour către Alfonso Carr, trimisă acestuia, când după 2 Decembrie 1852 scoțea la Nizza diarul umoristic Guèpes, (Vespe). Eacă cuprinderea acestei scrisori:

Domnul meu, Regele, după ce a aflat despre scrisoarea ce mi-ați adresat, m'a însărcinat a ve spune, că îi va face o mare plăcere d'a primii foaia d-voastre. Dar, fiind că ar fi puțin constituțional d'a enumera între abonații numai pe Regele și nu și pe ministrii responsabili, ve rog a mă primii între abonații d-voastre.

D-voastră locuiți de un timp destul de îndelungat în țara noastră, pentru ca să știți că de și numerați între cetitorii d-voastre pe Regele și pe ministrii sei, — totuși nu trebuie să ve împuneți nici o rezervă, și nici cel mai mic scrupul. Asemenea cred că trebuie să ve asigur, că voi fi totdeauna dispus a recunoaște talentul și vervele d-voastre și chiar atunci când faptele ve vor procura materia pentru spirituala d-voastre critică.”

* (Perdericuroleta.) Deunădi la Pondero de Riviera lângă Genua, în casa de joc numită Monte Carlo, un aristocrat rus a perdut cu jocul de roletă 1,400,000 franci,

După vechiul obicei, proprietarul casei de joc i-a propus ca dar 20.000 franci, pentru ca se abă cu ce să se întoarcă acasă, dar însă mândrul rus nu voi să l' accepte. El se întoarse liniștit la hotel, unde a doa di a fost găsit spânșurat.

* (O coincidență curioasă.) O femeie din orașul Oradea mare care s'a despărțit acum șese ani de bărbatul seu, strămutându și tot-d'odată domiciliul la Pesta, a publicat deunădi prin mai multe diare pubeat deunădi: „O veduvă în vîrstă de 30 ani și cu o avere de 30,000 floreni, urându-se de viața ei singuratică, a hotărît de a se mărita pentru a doua oară cu un veduv de vre o 40 ani. A se adresa la casa No... din strada X Budapesta.”

Dece zile după aparițiunea primului anuțiu, întră în casa ei un bărbat înalt oacheș, care spre marea mirare a amendorora, nu era altul, de cât fostul ei bărbat. După ce urmă o scenă mișcătoare, ei s'au împăcat, celebrând cununia pentru a două oară.

* (Din inchișoarea de aici (Zuchhaus) au fugit, luni pe la 4 oare după ameași, doi furi vestiți, anume Oscar Bässler și Ernst Strelitzki. Îndată, cam la o oară după fuga lor, au perit dela un neșătoriu o trambă de barchent și dela altul o păreche de galoși.

Șovinismul în literatură

de

Turturel Codrean.

(Înceiere.)

Figura lui Bocan Toader și a ficei lui Iliana cea frumoasă, eroina dramei, eșiră ceva mai poleite din atelierul artistic al lui M. G. Nu e mirare! ambele persoane s'nt semi-negați și ca atari se bucură de „deosebita considerațiune” a autorului. Apoi prin figurile aceste vrea să arete renegare: delaturarea portului național românesc și acceptarea celui unguresc schimbă de loc opiniunea puternicilor țilei în privința

noastră. Pălăria rotundă (ungurească), cămeșă scurtă și cismele cu tureac lung, ce le acceptă Bocotan îl îmblândește pe autor și îl face de ne prezentă pe badea Toader de un om de toate țiilele, carele după ce i se va fi răpit limba și averea prin apucături machiavelistice și intrigi jesuitice, ar mai pute rămâne în patrie.

Iliana prin rochia de boltă, cămeșă fără pușori și șurță cu tricolor ungurec, mai ales însă prin simpatia sa către Bandi se bucură de întregul favor al autorului. Câți ciucurei, sdrențe, petece și petecuțe a avut Musa d-lui M. G. toate le-a încercat pe Iliana. Monoloage de câte 10 coți (firesce că de călți!), cântări doioase încât ți se pare că stai să plângă ângerii în ceriu, fac din Iliana o adevărată „turcă“ dramatică. După spiritul dramei se pare a fi fost idealul poetului o găscuțică de pe sare, carea din dragul pinteilor lui Bandi, să fie capabilă a comite și o mică neprecuțetare. Paradocsomania autorului face însă din Iliana „care nu a mințit nice odată,“ care e prea rușinoasă spre a-și mărturisii amorul deodată o ființă, care uită de crucea cea creștinească-românească dela momentul maicei sale, de florile udate cu lacrimi; însă de părintele seu cel cărunț, carele își află toată fericirea sa în unica sa fiică și e capabilă, repășind dela altariu a merge pe la meșul nopții în casa unui vagabund sosit abia de câteva oare, din lume — apoi a lua lumea în cap, decumva nici după descoperirea dejosirei ei nu se va învoi tatăl seu la măritișul cu Bandi. Poate că se vor afla și atari ființe prin anumite suburbii ale orașelor mai mari, Pesta, Orade și Cluj, de unde ese contingentul cel mare de subrete, chelnerese etc. etc. nici odată însă la poporul dela țară, care nu e pătursit încă de ideea „emancipării secului femeesc.“ Cine vrea să scrie dramă populară meargă la țară în sinul poporului și studieze acolo caracterul poporului țerean.

Cea mai reușită figură în întreaga dramă e cea a lui Minga Țiganul scobaru. El e filosoful dramei, firesce filosof modern, care la moment pricepe ce e avantajos pentru el, ce i poate aduce folos și într'acolo se pleacă. Minte, înșală, denunciază, tradă ca un cavalier de industrie, și totuși se face suferibil prin linguișirile și umilița lui cea adevărat țigănească. Asupra acestei figuri se pare a fi făcut dl. Moldován Gergely studiile cele mai fundamentale documentând aici nu numai talent, dară chiar desteritate de măestru. Argument că numai studiul fundamental, obiectivitatea și veritatea poate fi inspiratoriu unui dramaturg, nu însă puteri supranaturale (porumbul lui Mahomed). Deci ceea ce se vorbește despre autor în direcțiunea aceasta, de sigur se ține în regiunea fabulelor, cari pot conține numai adevăr poetic.

În modul acesta nu scriem dramă ci abusăm de arta dramatică spre scopuri politice; aici însă se ține că „cine samănă dinți, va secera bălauri.“ Făcând studiul asupra acestei drame maghiaro-române regretăm din fundul inimii nu că se află indiviți, cari cu cinism admirabil necinstesc cuibul propriu, ci e păcătosul de șovinism, care se pare a-și afla pe ți ce merge tot mai mulți zeloși fanatici. Nu merge bine așa domnilor șovinisti! Să nu uităm de proverbul despre cel ce sapă altuia groapa. Nu credem că gerându-se chiar M. G. „mai catolic decât papa“ ar face prin aceasta un deosebit serviciu causei, căci ce s'ar alege de patria noastră dacă atmosfera cea saturată de inmorala și inveninată de șovinism ar face dintr'un popor blând și indulgent tot atăți Toma și Vasile din drama lui Moldovean — Moldován —?

Bursa de Viena

din 28 Octomvre n. 1879.

Aecțiuni de bancă	836	—
Împrumutul de stat din 1860	128	—
Împrumutul naț. 5% (argint)	70	45
Aecțiuni de credit	268	50
Valuta nouă imperială germană	57	60
London	416	—
Galbin	5	57
Napoleon d'aur (poli)	9	30

Economic.

Brașov, 31 Octomvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8.40—8.80; Grâu sēcără fl. 5.40; Sēcără fl. 5.—5.10; Orz fl. 4.10—4.40; Ovės fl. 2.60—2.70; Cucuruz. fl. 4.30; Mălaiu fl. 5.10; Mazere fl. 6.—; Linte fl. 8.10; Fasole fl. 5.— Sēmânță de in fl. 9.20 Sēmânță de cânepă fl. 4.40— Cartofi fl. 1.10 pro chilo: carne de vită 44 cr. carne de porc 40 cr.; carne de oaie 28 cr.; Sēm de bovine proaspēt fl. 32; (pro 100 chilo); topit 44 fl.

Budapesta, 25 Octomvre n. Earna grăbită, despre care amintisem mai pe urmă în foia noastră nu mai are cuget, să ne părăsească. Nu mai avem nădejde a mai căpăta țilele calde și frumoase, cari pe timpul acesta în deobște le avem de altă dată pe aici. Se vede că ne au părăsit. Timpul în tot decursul săptămânei trecute au fost ploios, rece și tare neplăcut. Temperatura aspră creștea tot mai mult, până când pe la sfēșitul săptămânei a scăzut barometrul dela 12½ succesive la 6° R. așa încât de prezent eara e completă. Rēul cel mai mare e pe lângă toate neplăcerile ernei acesteia de timpurie împregiurarea, că lucrările de câmp tomnatic deabia pe jumătate sânt isprăvite, celelalte nu; și nici nu mai poate fi vorba acum de isprăvirea lor, de oarece receala timpului e considerabilă și țilele din ce în ce mai scurte. Firesce că prin ploile din urmă au crescut apele așa, încât se așteaptă în curēnd o navigație mai vioaie, care va face posibilă o importare mare de bucate cu deosebire din România, dară pre lângă toate aceste prețurile bucatelor sânt mari și bucatele, precum și toate celelalte articole puține tare la număr în piață. Așa notăm în special:

Grâul la 40,000 m. m. cu câte fl. 14—15.75; sēcara la 4000 m. m. cu fl. 9—10.15; orzul la 3000 m. m. cu fl. 7.60—8.75; ovėsul la 3000 m. m. cu fl. 6.45—7.45; cucuruzul la 15,000 m. m. cu fl. 7—8.75; făina a trecut ca mai înainte. Asemenea n'au avut trecere mare lânile, cari debia s'au putut vinde cu fl. 29—32 per. 56 chilogr.

Porcii au trecut și de astă dată bine. În tērg au fost 72,950 și între ei 5330 din Ungaria de jos, 1380 din România, 540 capete din Ardeal; unsoarea de porc a trecut cu fl. 50—51; slânina cu fl. 50—51; sēul cu fl. 43.44; spirtul *en gros* cu fl. 34—34.50; *en detail* cu fl. 37 per 10 mii litre %.

Peile au trecut de toate soiurile. Cu deosebire peile de bou din Bănat cu fl. 140—145.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 17 Noem. imob. lui Stefan Török și soți în Gogan (trib. Ibașfalău); în 11 Noemvre și 11 Dec. imob. lui Francisc Fagarasi în Noul românesc; în 10 Noemvre și 10 Dec. imobil. lui Toma Zaflan în Mândra (judec. cerc. Făgăraș); în 3 Ianuarie și 3 Februarie 1880 imob. lui Ladislau Bica în Arapatak; în 7 Ianuarie și 7 Febr. 1880 imob. lui Ludovic Bedő în Semberia; în 4 și 6 Dec. 1879 și 14 Ianuarie 1880 imob. soției lui Iosif Keresztes Kata Székely în Ereszteveny și Reti; în 8 Ianuarie și 8 Febr. imob. remasului după Iosif Laszlo în Ereszteveny (judec. cerc. Sângiors); în 8 Noemvre imob. soției lui George Martha, Sara Ordesch în Roades (trib. Ibașfalău); în 27 Noemvre pretensiunile active ale massei concursuale după neșgătorul Friederic Gross în Orăstie (Leopold Nagy, notariu public reg. în Orăstie); în 5 Noemvre și 5 Dec. imob. remasului după George Șerban și soți în Ibișdorfal românesc (judec. cercuală Mediaș); în 5 Dec. 1879 și 13 Ianuarie 1880 imob. lui Iosif Baló în Telegdi-Baczon (judec. cerc. Sângiors); în 4 Noemvre și 4 Dec. imob. lui Petru Treuhanser în Székelyhid (judec. cerc.); în 17 Noemv. și 17 Dec. imob. lui Ioan Hennig în Criș (jud. cerc. Sighișoara).

CONCURS.

Pentru postul de învățătoriu la scoala gr. orient. din cetate în Sibiiu, cu care post este împreunat și oficiul de cântăreț la biserica parochială din cetate, se deschide prin aceasta concurs cu termenul 3/15 Noemvrie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Salariu anual de 300 v. a.
2. Accidenție stolare 30—40 fl.
3. Locuință liberă de douē încăperi în casa parochială;
4. Doi stângini de lemne;
5. Folosirea unei părți din grădina scoalei.

Concursele instruite în sensul „statutului organic“ sânt a se adresa până la termenul sus indicat la subscrisul președinte al comitetului parochial.

Sibiiu 20 Octomvre (1 Noemvrie) 1879.

În conțelegere cu p. v. oficiu ppresbiteral.

Iacob Bologa m/p.

2—3 pres. comitetului parochial.

Nr. 170—1879.

3—3

CONCURS.

Pentru vacanta parochie de clasa a III. din Vorumloc în tractul protop. gr. or. al Mediașului se escrie prin aceasta concurs cu termenul până la 15 Novembre v. 1879.

Emolumentele sânt:

1. 11. Jugere de pământ, dintre care 2 părți sânt de arătură și o parte fēnaț de cosit.
2. Dela fie care familie (93 familii) câte una ți de lucru, cu mână-carea dela preot.
3. Venitele stolare, după cum s'a fost hotărit în sinodul protop. tractual.
4. Lemne de foc douē sorți din pădurea comunală.
5. Cuartir, casă închiriată cu plată solvită dela popor până vor pute cumpăra curte parochială.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune de paroch au a și adresa concursele instruite în sensul statutului organic și a dispozițiunilor sinodului archidiececan din 1873 la subscrisul până la termenul indicat.

Mediaș în 17 Octomvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Dionisiu Chendi m. p., adm. ppesc.

CONCURS.

Ne ivindu-se nici un concurent la parochia Frata de clasa a III în urma concursului publicat în „T. R.“ Nrii 89. 90. și 91, — prin aceasta se escrie de nou concurs tot cu aceleași emolumente, cu termenul până la 10 Novembre a. c. st. v.

Agărbiciu, 21 Octomvre, 1879. În conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon Pop Moldovan m/p., protopresb.

ad Nr. 167

2—3

EDICT.

Maria născ. Aldea de religiunea greco-orientală din Roșia, comitatul Sibiiului, carea mai bine de trei ani a părăsit cu necredință pre legiuitul ei bărbat Nicolae Costea, tot de acolo, fără ca să se scie ubicațiunea ei, se citează prin aceasta, ca în termin de un an și o ți dela ziua mai jos însemnată, să se înfățiseze înaintea subscrisului for matrimonial; căci la din contră și în absența ei se va decide procesul intentat asupra i de către bărbatul ei.

Sibiiu 1 August 1879.

Forul matrimonial gr. or. al ppresbiteratului Sibiiului II.

Împrumuturi ipotecari cu anuități

acoardă institutul subsemnat proprietarilor de imobile în cetăți și sate sub condițiuni avantajioase astfel, ca prin plata la semestru a unei sume totdeauna egale, în care sânt socotite și capital și interese, într'un număr determinat de ani se stēnge întreaga datorie. Aceste împrumuturi se dau:

- a) pe 10 ani fiind a se respunde în anuități semestrale de 7 fl. 36 cr. dela 100 fl. v. a.;
- b) pe 15 ani cu anuități semestrale de 5 fl. 78 cr. dela 100 fl. v. a.;
- c) pe 20 ani cu anuități semestrale de 5 fl. 05 cr. dela 100 fl. v. a.

Sub aceleși condițiuni institutul rescumpără pretensiuni ipotecare.

Înformațiuni mai de aproape, cum și formulare de cereri se dau la cerere verbală ori în scris gratuit în biroul institutului (strada Bayer Nr. 1) cum și pe la toți agenții noștri din afară.

Sibiiu, 21 Octobre 1879.

„Albina“, 3—3 [52] institut de credit și de economie.

CĂLINDARIUL BUNULUI ECONOM

pe anul visect 1880.

Întocmit de

D. Comșa și Eugen Brote.

Cu mai multe ilustrațiuni intercalate în teest.

Anul IV.

Cuprinsul: Țilele și serbătorile de preste an. Chronologia. Pascălia. Anotimpurile. Sistemul planetar al soarelui. Întunecimi. Serbătorile schimbătoare și Posturile. **Genealogia:** Austro-Ungaria, Germania, Franca, Rusia, Italia, Britania și Irlanda, Spania, România, Suedia și Norvegia, Belgia, Olanda, Grecia, Portugalia, Monaco. **Conspectul complet al țergurilor din Ardeal:** A. în rēnd alfabetic, B. în rēnd chronologic. **Tērgurile în Ungaria.** Tērgurile principale în România. Tērgurile principale în Bucovina. — **POSTA:** A. Posta de epistole, B. Posta de mesagerie. **Correspondența telegrafică.** Raportul între măsurile nouē și vechi. — **TIMBRE.** Tabele de interese. Tabela comparativă a valorilor de bani din toate țările. — **SFĂTUITORIU JURIDIC.** PARTEA ECONOMICĂ: Cu puteri unite. Carul (cu patru ilustrațiuni). Din istoria calului. Cât se seamănă pe un hectar? Timpul încolțirii și vegetațiunei la diversele plānte agricole. Tabelă despre mașinile agricole mai însemnate. Din care material cât vinar se estrage. Greutatea fructelor și sēmēntelor mai îndatinate. Cât timp poartă animalele agricole? Mutarea pomșorilor tineri. Pentru a apăra vrăbiile dela ci-reșe. Mijloc în contra omidelor pe varză. Plugul cu douē corman (cu ilustrațiune). Ciurul (cu ilustrațiune). Foarfeci nouē pentru tunsul oilor (cu ilustrațiune). Grijiți pădurile! Cum să se prindă oile? (cu douē ilustrațiuni). Sentul pomilor (cu trei ilustrațiuni). Digestiunea. Gāndacul de Main (cu șase ilustrațiuni). Sarea ca nutriment de vite. — **PARTEA BELETRISTICĂ:** Ioan Turbinea, poveste, Bătaia dela Călughăreni. **Poesii:** Sentinela romană, poem istoric de Vasile Alessandri. Arătura de N. Beldicean. Mai iubit . . . de I. Mincu. Stejarulu și cornul, cāntec din Moldova. Bogatul și seracul, cāntec popular. Rūgina și frământatul pānei (cu ilustrațiune). Cāt e de greu un bou? (cu ilustrațiune). Respectul cuvenit (cu ilustrațiune). Literatura română agricolă. Tabelă pentru preschimbarea prețului după măsurile vechi în nouē. **Inserate.**

Prețul 45 cr. v. a. sau 1 leu n.

Editura tipografiei JOS. DROTLEFF în Sibiiu.

3—5 [53]